

[Lennart Larson.]

Konklusionen skal derfor være: lad den ene milliard ligge ved Store-Bælt og byg den bro, lad den anden milliard flytte fra Kastrup til Saltholm, og lad os så se at komme i gang og lade de mange ord blive til handling.

Gorrson: Jeg vil erklære mig enig i det af hr. Søgaard tidligere her fremførte og dernæst spørge ministeren: går det langsigtede perspektiv ved etableringen af en fast forbindelse over Store-Bælt ikke ud på, at der ikke alene bør skabes en hurtigere forbindelse mellem Østdanmark og Vestdanmark, men også en nærmere kontakt mellem dele af vor hyggelige nabostat og Østdanmark, navnlig når anlæggene af motorvejene i løbet af en årrække er gennemført?

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Hr. Arne Larsen og hr. Bilgrav-Nielsen beskæftigede sig i deres indlæg med, om redegørelsen fra trafikministeren havde levet op til besvarelsen af det spørgsmål, der var stillet i forespørgslen. Hr. Bilgrav-Nielsen gav ikke redegørelsen nogen særlig høj karakter. Hr. Arne Larsen var mere velvillig, idet han alene understregede det negative, at den næppe var til guldmedalje. Men der er jo andre former for medaljer, og med mange af de synspunkter, der skal sammenfattes, og med de forligsforsøg, som skal gøres, vil jeg også godt for en række af løsningerne stræbe mod sølvet. Kan vi nå bronzen på andre områder, er det efter de faldne bemærkninger og særlig ordførernes udtalelser måske heller ikke så dårligt.

For lige at trække det frem vil jeg dog trods alt synes, der er opnået en betydelig grad af enighed i debatten. Det bliver dermed også en vurdering af, at debatten i hvert fald på de områder har været særdeles nyttig.

Først kan vi se på hele finansieringsproblematikken. Der er tilkendegivet bred enighed om, at de store anlæg skal finansieres ved lånoptagning og fortrinsvis udenlandsk lånoptagning. Der er kun fra et enkelt parti taget afstand fra, at staten skal være den dominerende i det selskab, der skal forestå lånoptagningen, projekteringen og anlægget af de pågældende trafikprojekter.

Der er fra vistnok samtlige sider, for-

mentlig med undtagelse af fru Dagmar Andreassen, også tilkendegivet enighed om, at disse projekter skal afgiftsbelægges, og hermed har vi egentlig et ganske godt udgangspunkt for den prioriteringsdebat, som meget naturligt kan flyde af denne konklusion. Det, der var et af udgangspunkterne i P-planen, og som hr. Bilgrav-Nielsen gjorde meget ud af, var jo, at man var nødt til at begrænse ikke mindst den offentlige anlægsvirksomhed for ikke at nå op på af de samlede indkomster at skulle inddrage til statskassen et beløb, som inden 1985 ville overstige 60 pct. Men hvad er det, vi har gjort for disse trafikinvesteringer? Vi har trukket dem ud af denne skattemæssige problematik. En gennemførelse af dem vil ikke påvirke trækprocenten med én eneste promille. De vil simpelt hen blive finansieret, ikke over skattebilletten, men af brugerne, af benytterne. Hvis man har set på de tal, som jeg har oplyst trafikudvalgets medlemmer om i forbindelse med takstfastsættelsen, på et sådant grundlag, at det blot skal dække kostprisen, hvilket vil sige til afskrivning og forrentning og de almindelige driftsudgifter, vil man vide, at vi kommer ned på takster af en overordentlig lav størrelse og i hvert fald takster, der, som det er blevet nævnt, ligger væsentligt lavere end dem, vi opererer med i dag. Hr. Bilgrav-Nielsen og andre skylder derfor en nærmere forklaring på, hvorledes man egentlig vil anvende P-planen i denne forbindelse, og hvorledes man vil tage hele den prioriteringsdebat, som ligger i P-planen, op i denne forbindelse.

Som jeg allerede sagde i min første redegørelse, adskiller disse projekter sig fra de øvrige, vi normalt diskuterer, derved, at de er indtægtsgivende, at de helt finansieres uden om skattebilletten, og at de ud fra både en privatøkonomisk og en samfundøkonomisk betragtning er endog særdeles rentable.

Det næste spørgsmål, som har været gennemgående i debatten, har været spørgsmålet om samtidighed. Det er bekræftet af mange ordførere, ikke mindst af hr. Guldborg, at man i P-planen eller i hvert fald i hvidbogen, udarbejdet i den tidligere regerings tid, i virkeligheden har opereret med samtidighed. Heroverfor siger hr. Bilgrav-Nielsen, at det kan i og for sig ikke bestri-